

CSORBA ÉVA: ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK (2017-2023)

CSORBA ÉVA

1947. karácsonyán született Budapesten értelmiségi családban. Eredetileg matematikusnak készült, végül mégis az ELTE Bölcsészkarán diplomázott és irodalomtudományi doktorátusát is ott szerezte. Érdeklődése az irodalmi művekben és más alkotásokban megjelenő szimbólumok és mítosz-struktúrák iránt az emberi kultúra sok területét látókörébe vonta. Bár irodalmi alkotásain természetesen nyomot hagytak kutatásai, úgy költészete (2007-ben jelent meg válogatott verseinek kötete ‚LENNI‘ címmel), mind prózája (gondolat-folyam regénye, ‚A DÉMON HAGYATÉKA‘ 2016-ban, novelláskötete, ‚A MEGVÁLTÁS‘ pedig 2019-ben látott napvilágot) mélyen személyes indíttatású.

Az ‚ŐSZIKÉK-TÉLIKÉK‘ az utóbbi években született lírai verseket tartalmazza az öregedés élményeit körbejárva. A kötetet Sulamith Wülfing (a szerző által válogatott) képei és fotók színesítik.

VI. HA ÉLSZ

Ha élsz, légy hattyú-lélek, ahogyan
a vízből légbe lebben.

Ha vágsz, vágj pontosan,
mint a fűél, szándéknál sebesebben.

Lendülj, véletlen illat, át a kerten,
mint szellőfűtta, fehér tollpehely.
Ha vagy, ne légy, csak vértlen pillanat:
múló dallam a hulldogáló csendben,
s mint kisrigó a langyos, puha hóban –
csak magadban,
csak alig hallhatóan

a rejtőzködő
létnék
énekelj

